

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ वयःस्थायुवती तनुवाससंस्मृत्वान्किंचित्बिदतांगमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ कामपरीतात्माकामेनव्यामृष्टः ॥ ९ ॥ १० ॥ बुद्धिर्भयनिश्चयः चेतसाविचारेण ॥ ११ ॥ काल
पलाशैस्तिलकैश्चूतैश्चंपकैः पारिभद्रकैः ॥ अन्यैश्च बहुभिर्वृक्षैः फलपुष्पसमृद्धिभिः ॥ ३ ॥ जलस्थानैश्च विविधैः पद्मिनीभिश्च शोभितं ॥ पाण्डोर्वनंतत्संप्रेक्ष्य प्र
जज्ञे हृदि मन्मथः ॥ ५ ॥ प्रहृष्टमनस्तत्र विचरंतं यथाऽमरं ॥ तमाद्र्यनुजगामैकावसनं विभ्रती शुभं ॥ ५ ॥ समीक्षमाणः स तु तां वयस्थां तनुवाससं ॥ तस्य
कामः प्रवृत्ते गहनेऽग्निरिवोद्गतः ॥ ६ ॥ रहस्ये कांतुतां दृष्ट्वा राजाराजीवलोचनां ॥ न शशाकनियंतुं तं कामं कामवशीकृतः ॥ ७ ॥ तत एनां बलाद्राजानिज
ग्राहरहोगतां ॥ वार्यमाणस्तया देव्या विस्फुरंत्या यथा बलं ॥ ८ ॥ स तु कामपरीतात्मा तं शापं नान्वबुध्यत ॥ माद्रीं मैथुनधर्मेण सोऽन्वगच्छद्बलादिव ॥ ९ ॥ जी
वितां ता यकौरव्यमन्मथस्य वशंगतः ॥ शापजं भयमुत्सृज्य विधिना संप्रचोदितः ॥ १० ॥ तस्य कामात्मनो बुद्धिः साक्षात्कालेन मोहिता ॥ संप्रमथ्येन्द्रियग्रा
मं प्रनष्टा सह चेतसा ॥ ११ ॥ स तया सह संगम्य भार्यया कुरुनंदनः ॥ पांडुः परमधर्मात्मा युज्ये कालधर्मणा ॥ १२ ॥ ततो माद्रीसमालिङ्ग्य राजानं गतचेतसं ॥
मुमोच दुःखजं शब्दं पुनः पुनरतीव हि ॥ १३ ॥ सह पुत्रैस्ततः कुंती माद्री पुत्रौ च पांडवौ ॥ आजग्मुः सहितास्तत्र यत्र राजा तथागतः ॥ १४ ॥ ततो माद्र्यब्रवीद्राज
न्नात्ता कुंती मिदं वचः ॥ एकैव त्वमिहा गच्छतिष्ठं त्वत्रैव दारकाः ॥ १५ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्यास्तत्रैवा धाय दारकान् ॥ हताऽहमिति विक्रुश्य सहसैवा जगाम सा
॥ १६ ॥ दृष्ट्वा पांडुं च माद्रीं च शयानौ धरणीतले ॥ कुंती शोकपरीतांगी विललाप सुदुःखिता ॥ १७ ॥ रक्ष्यमाणो मयानित्यं वीरः स ततमात्मवान् ॥ कथं त्वाम
त्यतिक्रांतः शापं जानन्वनौकसः ॥ १८ ॥ ननु नाम त्वयामाद्रिरक्षितव्यो नराधिपः ॥ सा कथं लोभितवती विजने त्वं नराधिपं ॥ १९ ॥ कथं दीनस्य स ततं त्वामा
साधरहोगतां ॥ तं विचिंतयतः शापं प्रहर्षः समजायत ॥ २० ॥ धन्या त्वमसि बाह्मी किमत्तो भाम्यतरा तथा ॥ दृष्टवत्यसि यद्वक्त्रं प्रहृष्टस्य महीपतेः ॥ २१ ॥ मा
द्र्युवाच विलपंत्या मया देवि वार्यमाणेन चासकृत् ॥ आत्मानवारितोऽनेन सत्यं दिष्टं चिकीर्षुणा ॥ २२ ॥ कुंत्युवाच अहं ज्येष्ठा धर्मपत्नी ज्येष्ठधर्म
फलं मम ॥ अवश्यं भाविनो भावान्मां मां माद्रिनिवर्तय ॥ २३ ॥ अन्विष्यामीह भर्तारमहंप्रेतवशंगतं ॥ उत्तिष्ठ त्वं विस्मृत्यैनमिमान्यालय दारकान् ॥ २४ ॥

स्यातीतत्वादिव्यवहारहेतोः षष्ठद्रव्यस्येव धर्मः कालनात्मको यस्य मरणस्य तेन कालधर्मणामृत्युना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ त्वां अत्यतिक्रांतः बलादाक्रांतवान् शोकाकुलत्वादतिशब्दस्या
भ्यासः ॥ १८ ॥ त्वया चरक्षितव्यः ॥ १९ ॥ प्रहर्षः कामः ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्माचित्तं दिष्टं शापजं दुरदृष्टं ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रेतवशं प्रेतराजवशं अन्विष्यामि अनुगमिष्यामि ॥ २४ ॥